

La higiene, la comoditat i la perfecció de l'afaitat, s'obté remullant-se amb crema

"FAVORITE"

i rejuveneix el cutis arrugat

LA PUBLICITAT

ANY LI. NUM. 17.270. PREU: 10 CENTIMS

BARCELONA, DEJOURS, 15 D'AGOST DE 1929

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ, PLAÇA DE CATALUNYA, 31.—TELEFON 14016

TALLERS D'IMPRESSA: CARRER BARBARA, 11 I 13.—TELEFON 19603

"MADAME X"

PAIERS DE CAUTXULINA PATENTADOS

24, RAMBLA DE CATALUNYA

(Entre Coris Catalanes i Diputació)

CRONICA

Un èxit facil

Quan Joan Estelrich va sol·licitar a la direcció de LA PUBLICITAT un lloc per al seu article "Crisi del llibre o crisi del caràcter?" no vaig pensar ni un sol moment que hauria de dedicar-li un comentari. Al cap de dos dies de publicat en l'edició que l'Estelrich fixava segons conveniències seves, explícitament justificades, rebia una carta del director de la F. B. M. en la qual em demanava amb amable urgència que li fes conèixer el meu parer personal sobre la qüestió que l'article plantejava i la carta perfilava amb més precisió. La deferència que deo al tracte i a la consideració del meu amic m'obligaven a expressar un parer que m'hauria reservat per a una ocasió per a mi més oportuna. L'amable pressió de l'amistat en vedava l'opció: havia de respondre. Altrament, el problema m'havia semblat sempre tan interessant que instantàniament vaig comprendre que una resposta esbiaixada, una evasiva hàbil haurien estat indignes de la deferència de l'amic i de mi mateix, i sense vacil·lar vaig satisfer la curiositat del director de la F. B. M., lleialment, d'acord amb les meves conviccions. La meua resposta va inspirar una extensa rèplica, eloqüent. Vaig agrair sincerament la consideració, però em semblà que després de dir tot el que havia dit podia excusar la dúplica, i amb aquest termini, malgrat que Estelrich en la seva resposta hagués deformat algunes de les meves afirmacions i n'hagués adulterat d'altres a gràtici, donava per acabada la meua intervenció en aquest interessant debat. Darrerament, però, s'han produït fets de tal naturalesa, m'he sentit afudit i talment pel meu amic, que em cree en l'obligació de barrejar-m'hi altra vegada.

Estelrich i jo coincidim a negar la crisi del llibre; tots dos reconeixem l'existència d'una crisi del caràcter; discrepàvem, però, en la fixació del caràcter malalt: ell sostenia que la crisi era en el caràcter del públic, en el lector; jo la localitzava en el dels escriptors, i entre els afectats pel mal hi posava, com a cas típic, i ara l'hi poso més que mai, el meu admirat amic. En un article publicat ahir a la *Veu de Catalunya*, titulat "Trist descobriment", m'al·ludeix amb generosa insistència, i es complau a lligar el contingut de l'article, en qualitat de prova irrefutable i l'argumentació de la seva rèplica anterior; jo també em veig obligat a lligar les meves afirmacions d'aleshores amb aquests fets, i en bona fe que no en sento pas grat. He de dir, en desàncor meu, que no sóc jo qui ha entaulat la discussió; el meu amic s'entesta a ésser víctima del seu mal, i, si us plau per força, he de transigir amb la seva inclinació masoquista.

Abans de passar més endavant, he d'aclarir un extrem de la meua resposta que ell desvia deliberadament. Ell confessava, amb una energia singular, que no estava satisfet, que no podia estar-ne, que no tenia dret a estar satisfet de la seva obra. D'acord; no pot, i jo dret a estar-ne; cap home jove, que tot just comença a posar a joc les seves aptituds, les seves facultats, pot donar-se per satisfet de les seves conquestes. Però jo no em referia a l'obra realitzada, sinó a la consideració, a l'afalac públic, a les distincions concedides, a l'èxit social adquirit. En una paraula: allò correspon a l'ambició, i reconee amb goig que en l'Estelrich conviuen nobles, altes ambicions: això és l'aliment de la vanitat. Estem d'acord que l'ambició ha de donar-se per satisfeta mai. Ens hi posarem respecte a la vanitat?

Ell deia que en denunciar els mals que senyalava ho feia com a reacció contra el coïfisme, per servir interessos superiors; jo deia el mateix: contra el coïfisme denuncio la falta del seu caràcter, la seva insaciable voracitat de l'atenció; perquè no estic coïf tracto d'evitar un confusió sense perills, intento esvair una alarma informatada que pot fer fructificar l'escepticisme i la desmoralització; perquè voldria servir uns interessos superiors reclamo una mica més de serenitat als que estan ofuscats per les exigències d'una vitalitat massa enamorada d'ella mateixa. Finalment, Estelrich es negava contra els beneficis equívocs de l'èxit fàcil. L'atzar ha vingut posar-se al meu costat per facilitar-me una prova decisiva de l'exactitud de la meua observació. En el citat article, "Trist descobriment", confessa que tota aquesta agitació l'ha produïda per presentar un tumor que amenaçava traïdament la vida de la F. B. M. Un article publicat amb unes inicials al setmanari *Mirador* ha donat la clau del complot. Descobert l'autor de l'article totum, llença a plom la seva indignació desbordant damunt el culpable. Decididament, Estelrich és un home de sort; l'èxit d'aquest tipol, produït al marge de la nostra conversa, li exemplifica el pitjor, un goig poètic. Fins ara es veia obligat a divagar, a refusar-se en tòpics; l'atzar li ha portat un home, i pretén anullar-lo completament.

La suggestió de la nostra plàstica personal influeix d'una manera decisiva en l'actitud dels nostres actes públics. L'empresa de descobrir aquest enigma no era pas gens difícil ni gaire important per al públic. L'Estelrich, però, necessita donar-hi un caient espectacular, que repugnaria a d'altres temerarios més recollits. La seva actitud d'ara hi ha com un eco rumorós de la furor d'Aquiles, i un hom ha de fer un esforç per no imaginar-se'l amb la bellera vetejada, lluint la blancor de les dents compactes, amb un peu damunt el pit del vengut i el glavi enlaire, al mig del circ davant el clamor de la multitud, en una composició de cano clàssica.

L'èxit no podia ésser més fàcil; a l'Estelrich, però, el seu temperament i la seva conveniència l'atien a pintar-lo com una etapa particularment brillant de la seva vida pública. Aquí hi ha el perill: exagerar la part sumptuària de l'ambició. Un altre, denunciant el nom de l'autor de l'article, explicades les relacions que havia tingut amb la F. B. M., deixaria al lector la responsabilitat de les conclusions; ell no pot; explota l'ofuscament d'un home víctima de la supració d'una ferida d'amor propi per demostrar-nos que acaba de matar un drac. Un altre temperament més caute hauria liquidat la qüestió en la penombra discreta de la intimitat; els beneficis personals de la victòria haurien reculat davant les exigències dels interessos superiors que tots plegats volem servir. Ara hi haurà un home denunciat que podrà defensar-se, però per això mateix difícilment ningú no creurà mai en l'existència de conspiracions tenebroses, d'hostilitats organitzades, ni en res de tot allò tan alarmant que insinuava el seu primer article.

Plantejada la qüestió del caràcter, necessàriament s'havia de personalitzar. Jo no sé que hi hagi res tan personal com el caràcter; per això jo no tenia interès a intervenir en el debat. Però ja que hi som, deixeu-me retroure el caràcter d'un home jove la figura del qual no puc evocar sense un íntim tremolor en el cor: Joan Estelrich, home exemplar en la vida i en la mort. Els que tinguerem la fortuna de la seva amistat, disposem d'un model incomparable per distingir el dring d'un caràcter. I encara en vull citar un altre exemple de tenacitat, d'ambició noble, de modestia insubornable, de optimisme: Pompeu Fabra. Jo demano perdó a l'amic, al meu, d'haver-li portat a primer terme en un moment com aquest; però la seva comprensió cordial, la seva adorable senzillesa són uns aliats insubstituïbles per demostrar que entre nosaltres existeixen caràcters exemplars, i encara podria citar-ne d'altres, que han restat intactes malgrat la crisi que depaupera el nostre món literari. Joan

Les marques de Ponent

Entre el Cinca i la Noguera Ribagorçana

Els conreus

El que és més sorprenent per a nosaltres, catalans de la Catalunya vella, és el trobar vinyars i oliverars fins a les llinies del propi muntanyenc. El límit màxim, a les valls, es troba a Sopena, a les riberes de la Ribagorçana, a Campo, anant del Torera a Labuerda, prop del Cinca, i a la vall de Fiscal que travessa l'Ara. Aquests terrenals formen una línia ascendent de l'est a l'oest. Fora de Sopena, en un enjorament de la Noguera, que és per tot més acanalada que els altres rius, tots els vinyars extrems es troben a major latitud que l'aconseguida pels més avançats de la Catalunya pirenenca, i és que es donen entre la Seu d'Urgell i el Barrià. Aquest avençament de la vinya en les terres que descrivim és facilitat per una pluviositat regular, però no abundant, i per una altitud relativament baixa, gràcies a l'enfonsament d'aquestes valls: Fiscal, en la màxima avançada, 783 m. (A Mussa, en el contacte del Barrià i la Cerdanya, es fa la vinya a 950 m.). Es, però, un conreu de rendiment magrís, disseminat en aquestes extensions extremes, mantingut només per l'anys casolà de fer quelcom de vi per a la despesa. No té ja cap valor econòmic. En canvi, a les contrades inferiors del Ribagorçana, de Lascuarre a Valledellon, i de Santa Llécia a la rodalia de Barbastro, els vinyars ocupen la major part de les terres i fan pensar en el Penès. El vi hi figura com una de les primeres col·lites.

L'olivera, més aferradament mediterrània, no avança tant com el cep, i el seu company, però de poc li queda en terra. Més cobejada, però, és mantinguda amb major esforç i amb major cura, i se li busquen els llocs més escassos i assolats; possiblement perquè el seu producte és més valuós i de preu més estable. Això fa que si la vinya va reculant a mesura que la facilitat de comunicacions avança, l'olivera, en canvi, manté les seves posicions, i avui, com ja hem dit, la distància entre els dos conreus és poca, però per l'alt del relleu del cep. A Sopena el límit dels dos conreus es toca. Situat el poblet en una olla de parets calcàries, els oliverars han estat emmarginat de cata a migdia, en una situació que assoleix el màxim d'aprofitament tèrmic.

Com és lògic i natural, aquest conreu aconseguia una valor econòmic extralocal en les contrades superiors d'aquesta zona, que són, com hem vist, precisament les de la vinya. Barbastro, en una rodalia emboscada d'oliveres, és un centre olier de regular importància, que capta la producció sobrada de molts pobles del voltant, com Naval, El Gradol... Per més que Graus, des de la seva cruïlla de carreteres n'hi desvia bona part pel compte de Lleida: Lascuarre, Torre del Bisbe, Benabarre... Escladell, Ponç, Camperell, Valledellon l'envien de dret a Lleida i aduec a Borges Blanques. Els pobles més petits, que no tenen premses hidràuliques, es venen l'oli. Tragó de Noguera ven el fruit directament a Balaguer.

El blat i l'ordi són els cereals més estesos i ensem els conreus més generalitzats de totes aquestes terres. Se'ls troba per tot: a les valls, als fondals i als vessants de les muntanyes; sobre tota llei de terres: argiloses, margoses, rossesques... Com que la pluja no els ha de mancar, la disminució del promedi de temperatura en avançar en altitud hom ho guanya amb el deixar més temps la planta a la terra. A Torla (1.000 m.), Bielsa (1.010), Venasac (1.143), Sencet, hom sembla al setembre i rega a l'agost. De manera que aquests cereals es passen un any a la terra. L'haver de tenir les terres ocupades tota una anyada ha conservat ací, contra tots avenços, el goretar, és a dir, el deixar en repòs els camps d'un any per l'altre. En canvi, els goretars han desaparegut terres avall: allí on l'abundor del bestiar ho permet, per l'afament de les terres, i si no per l'ús dels adobs químics, que ja arriben al peu de l'alta muntanya (Broto). A més s'aplica la rotació de conreus, i sovint alternen blat i patates. Aquest tubèrcul

FULL DE DIETARI

DELICIES QUE DES-APROFITEM

L'estiu despobla la ciutat a benefici dels camps. El fenomen, que a través dels anys agafa una intensitat creixent, passa generalment imperceptible durant els dies feiners, però resulta espantosament notori els dies de festa. Un d'aquests darrers diumenges passava pel passeig de Gràcia a les quatre de la tarda; només un auto pujava, sense pressa... Els senyals lluminosos feren l'ullet amb una comica inutilitat. Els tramvies, que en qualsevol altra època sobreixirien de passatge, anaven mig buits. Una estranya impressió, com la que varem gaudir anys enrera en dies de pànic ciutadà, es desprendia dels passeigs desertics. Els guàrdies urbans feren esforços per no estrair-se en un banc i fer una becaïna. Els pocs vianants que teníem la temeritat de petjar el paviment, érem a dos dits de desitjar-nos el bon dia en veu alta, com als carrers d'un poble.

No cal ésser profeta per anunciar que aquestes impressions encara s'accentuaran demà.

La Mare de Déu d'agost, només té una rival en aquest exercici de despoblació de Barcelona: la Mare de Déu de setembre.

I encara m'inclino a jugar a la carta de la primavera... Si les forces resulten equilibrades pel que fa al nombre de festes majors que patrocina cada una, l'agost té una mena de presència de l'estiu que no deixa d'afavorir-la. Ahir la gent encara mirava l'estiu com una cosa; des d'avui el mira com una davallada.

I és curiós com ens hem avesat als moviments gregaris i la melangia que ens produeix de no seguir-los. Els dies com avui, ens hauria d'abellir el passeig per la ciutat sense transit, sense soroll, sense empenyes. Fora, precisament, l'ocasió d'albirar perspectives que d'ordinari ens resten obstruïdes. Podríem plantar-nos impunement al mig de les calçades i pujar i baixar tranquils dels tramvies; estar ben servits a les terrasses dels cafès; triar el lloc que ens plagués a les sales d'espectacles.

I no. La majoria de nosaltres menyspreem aquestes impressions belles, sedants, prodigioses i enyorrem com uns veritables moltons el fregadís i la fortor de llana del ramat.

CARLES SOLDEVILA

Parlem-ne una estona

Una nota de "La Veu" me n'ha fet donar. Resulta que hi ha, segons assegura el referit diari barceloní, un sector de joventut de les darreres promocions, que no havia encara tingut ocasió de manifestar-se públicament en política, i que tractava diàriament a la direcció del portaveu regionalista lletres caloroses elogiant l'actitud presa actualment per l'organització que ha trobat el seu cabdill i definidor en la persona il·lustre del senyor Francesc Cambó.

No puc posar en dubte les paraules del reposat rotatiu, perquè no trobo absolutament impossible que hi hagi jovent que pensin així i que vulguin manifestar-ho. Però això m'ha fet pensar que, efectivament, en sis anys han sorgit a l'edat política una pila d'elements amb els quals és indispensable de comptar i que "La Veu" tracta, delicadament, d'atraure a la clida intervencionista.

Feia i segueix fent de molt mal parlar respecte de l'eficàcia diversa de posicions doctrinals partidistes, i, conseqüència lògica, el joc de preferències i repulsió característic deu reservar-se per a les intimitats personals. Això, tanmateix, evita la dispersió dissolutiva i facilita la cogitació reposada sobre les lliçons passades i les incògnites de l'esdevenidor.

Es ja ben lluny, no sé si per sort o per dissort, aquell temps dels manifestos encapçalats pretensiosament i ingènua amb els mots rituals "Nosaltres, els joves...", sota dels quals totes les destructives iconoclastes eren suposades i admeses. L'espirit agressiu i demolidor ha minvat molt en l'edat juvenívola, i manca saber si els esports violents, com a joc i com a espectacle, ha facilitat aquesta baixa en donar un derivatiu a la vitalitat dels pocs anys. En canvi, potser d'aquesta minva d'exterior impulsivitat, una més elevada espiritualitat en sigui nada. Els rengles espessos dels ciutadans inèdits cerquen amplex columnes doctrinals on reposar folgadamente abans d'entrar en la palestra cívica. Aquestes columnes, cal dir-ho, no poden mai ésser les que valien encara, amb un hamletisme oportunista, entre les dues proposicions d'un dilema bàsic i resolt ja ben satisfactoriament per totes les consciències.

De sempre ha estat retrat al senyor Cambó i als seus amics el culte

COMENTARI

Agost

L'agost és la Mare de Déu d'Agost, i la Mare de Déu d'Agost una festa major.

Es el mes dels prodigis: cada nit cauen unes quantes estrelles, no moltes per no raiar el cel inútilment. Massa, farien fàstic. Tal com ara funciona aquest meteor s'ha trobat el punt just. L'abús donaria a aquest prodigi el caràcter d'espectacle. Amb el règim actual, al vespre, quan us hayeu instal·lat a prendre la fresca al jardí, regat de fresc, tot plegat—ja estàveu ben ensoptat—heu hagut de dir: "Té, ara ha caigut una estrella!" Massa estrelles farien soroll i tot; i acabaria semblant un castell de focs, o una funció.

Es natural que la Mare de Déu d'Agost s'escaigui a l'agost, l'únic mes que té un programa de fenòmens del firmament. L'admirable Assumpció de Maria—cal escriure Assumpció amb majúscula—devia semblar, i així vull imaginar-m'ho, el pas d'un meteor acompanyat de la fresca discreta de les ales dels àngels. Durant un moment només devia haver-hi una mica de traït, un petit tràfec a la cambra mortuòria, i la desaparició de Santa Maria ressuscitada devia fer-se en un obrir i tancar d'ulls. Moments després devia semblar que passava pel cel un altre meteor, un estel, de qualitat de diamant aquesta vegada. I deixaria al firmament una ratlla gairebé com un esquing.

Mirant el cel en una nit de mitjans d'agost arriben a pensar que les estrelles fugen sense solta, sense direcció. Algunes cauen a tomballons, com un suïcida que s'estimba. Probablement això és per a fer bonic. I així us en aneu al lit amb la imatge de la volta del cel creuada per uns quants estels que marxen en direccions distintes. Quina direcció va prendre l'Assumpta? Cap a on és el cel? Potser és sobre el cap de cadascú, però cal admetre que pot estar situat cap a l'Estrella Polar o cap a la Creu del Sud. Segurament per culpa d'aquest petit detall, per ignorar la direcció exacta que va prendre l'Assumpta, l'Església, precavuts com sempre, no ha elevat aquest misteri a la categoria de dogma.

El cel té aquest mes sorpreses de cel artificial. D'aquí la dèria de prolongar-ne la il·lusió, d'instal·lar-ne un boi dintre les catedral cobricelant la Mare de Déu Morta i de muntar un envelat a cada barri en festa major. El dossier de la Mare de Déu Morta és blau, i se sosté com un núvol, com per miracle. Quatre àngels barrocs, quatre joves de la flamarada, guarden el sepulcre flairos. La Mare de Déu és blanca com un liri, i té un liri a les mans. La cobreix una glassa com una mosquitera, igual que als morts de debò. La processó de l'enterrament és curta com un enterrament sentit. Si aquesta escena va tenir lloc, devia transitar per un paisatge dels quadros de Poussin.

L'envelat també és blau i estrellat. És el símbol de la calor de l'agost. I es balla amb furor antit, primitiu.

Si l'agost fa bé la seva feina ha de fer calor, i ens ha de semblar que en fa més de la raó, que el cel està a punt d'abrandar-se, que el paisatge es desdibuixa, i hem d'arribar a tenir la convicció que vivim en un país tropical, com un dibuix d'una capsa d'havans.

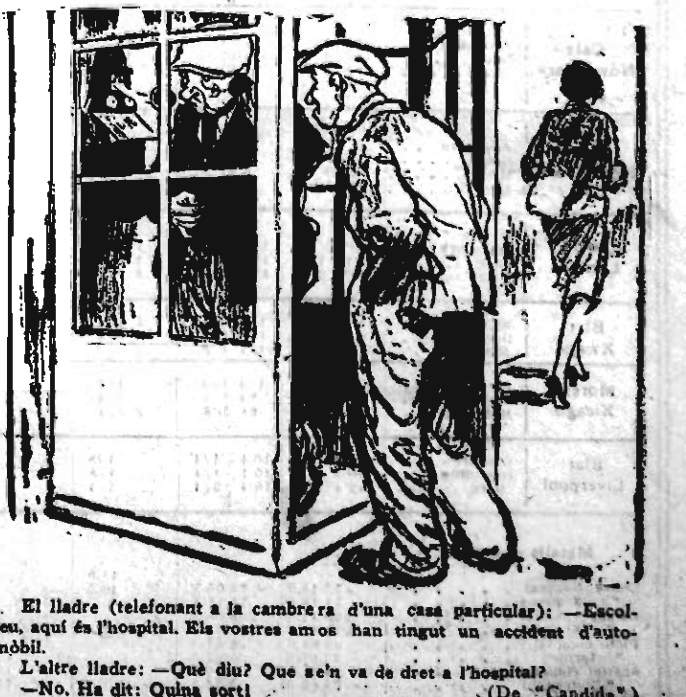
M. B.

constant de la "realpolitik" teuto-de la política varia en llum i en vastitud: qüestions prèvies de dignitat humana, imprevedibles en tota col·lectivitat; damunt d'aquests sectors de discussió poden obrir-se amplex camps de comuna convivència i la joventut no decebrà, cal dir-ho, els que confien que la profunda saó que el repòs i la tasca cultural d'aquestes anyades han dipositat en la seva ànima doni els fruits esperats de civilitat i d'altitud moral.

Però damunt de tot, prescindint d'extremismes societaris i d'idees secundàries, el màxim respecte a l'alta idealitat ètnica ha d'ésser exigent als qui pretenen d'emmotllar les corrents pàl·lides en els propis principis discutibles. El dret a opció és indiscutible i fa de mal assegurar quina autoritat, fora de la personal, innegada, podran aplegar els promissos posseïts de la dèria intervencionista, oblidats de les lliçons del fat i creguts que sense l'escalf d'uns ideals ni el respecte a la pública opinió, anteriorment manifestada, pot ésser formada una gran força política.

No em sembla gaire enigmàtica la futura decisió de la joventut. Però, si més no, sé la meua, i no em cree d'ésser una singular rarsa en els corrents ideològics de la meua generació. I com que em sembla que aquesta és sollicitada com una força ensens temible i desitjada, no em sembla excessiu de provar de dir-hi la meua.

RAFAEL TASIS I MARCÀ

NOTICIARI

Mas & Roca CAMISERS

16, Fontanella, 16 - Porta-Ferrissa, 24

Camises Zefir i Popelin gran novetat

La "cuca fera", passant pels carrers del Poble Espanyol

Bloc del transeünt

Ara que ja no es veuen cartells anunciadors per les parets dels carrers, podrem fer desaparèixer aquells que hem de prohibir posar-los, i carm sembla de molt mal efecte que hi hagi uns que deguin suprimir-se en haver-n'hi d'aquells i que hi hagin quedat aquells altres que serveixen més que quan hi havia els altres.

El control dels espectacles

La sub-comissió provincial de Sanitat Local, Consultiva i Inspectora d'Espectacles ha pres els següents acords:

Proposar l'aprovació de l'expedient de camp d'esports de l'Associació d'Alumnes Obrers de l'Escola Industrial Vilanova i Geltrú, amb les condicions proposades per la ponència.

Proposar l'aprovació de la reforma projectada del cinema Chile-Cinema, situat al passeig de Sant Joan.

Respecte l'informe tècnic referent a la pista atlètica de l'Estadi de l'Exposició Internacional de Barcelona per tal de poder efectuar curses de motociclisme en pista plana, acordà donar-hi per assabentada.

Idem idem sobre el de la construcció de la piscina al recinte de l'esmenat Certamen.

Proposar l'aprovació del funcionament del Parc d'Atreccions de l'Exposició Internacional de Barcelona.

Proposar l'aprovació del dictamen de ponència respecte d'una denúncia sobre les condicions del teatre Espanyol.

Fou aprovat el projecte de noves alineacions de Teyà, amb les condicions proposades per l'enginyer sanitari ponent.

Pel que fa al projecte de construcció de Cases Consistorials de Sant Cugat del Vallès, acordà tornar-lo a l'Alcaldia per tractar-se d'obres de les qualificacions de municipals ordinàries.

I referent al d'obertura de nou carrer a Malgrat, acordà així mateix que es tornés a l'Alcaldia per no tenir l'amplada que preveu el Reglament d'Obres, Serveis i Béns Municipals.

Fací avui aquesta prova!

Concessionari: A. Puig, València, 293.

Una prueba

terminante del magnífico temple del acero toledano se ofrece hoy a todos con las

HOJAS DE AFEITAR "TOLEDO"

de la Fábrica Nacional de Armas TOLEDO

Concesionarios exclusivos: PRODUCTOS NACIONALES, S. A. Conde Xiquena, 15 y 17. - Madrid.

Representant exclusiu per a Catalunya i les Balears: C. LANA SERRATE, Llíria, núm. 122 - BARCELONA. - Apartat 301. Telèg. Lanaserrate. - Telèfon 74355

Blenorragia, Sífilis, Pell, Impotència, Matriu, Neurastènia sexual, Raigs X, 18, Comte Agelló, 18. - 10 a i 1 a d. Postes. 10 a i 1.

FULLS D'AFEITAR VENUS LA MILLOR I LA MÉS SANA DE VENDA A TOT ARREJ

LA PUBLICITAT

PREMI DE SUBSCRIPCIÓ

Barcelona, mes	1.500
Península Ibèrica, trimestre	4.500
Amèrica Llatina	5.000
Altres països	5.500

SERVEI METEOROLÒGIC DE CATALUNYA

Situació general atmosfèrica d'Europa a les set del dia 14 d'agost: Persisteix el règim de bon temps general amb cel seré i temperatures en pujada a la Península Ibèrica, Mediterrània i a tot el centre i sud de França, a causa del règim de pressions elevades que s'estén des de les Açores fins a Alemanya.

En canvi, a les Illes Britàniques plou amb insistència, degut a una depressió situada a la mar del Nord, entre Escòcia i Noruega, amb tendència a escurçar-se als Països Baixos.

Estat del temps a Catalunya a les vuit:

A tota la nostra regió el bon temps és general, amb cel completament seré i vents molt fluïxos.

Les màximes temperatures d'ahir tingueren lloc a Girona, conca de Tremp i curs inferior del Segre.

Les mínimes d'aquest matí han correspost a l'Alt Urgell, amb 9 graus a Adrall, i a Ribes i Cabdella amb 10 graus.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

El cabal del Segre a Camarassa és de 52 metres cúbics per segon, i el del Noguera a Tremp de 19 metres cúbics per segon.

tinuació gran bell a càrrec de l'esmentada cobla-banda.

Dià 16.—A les cinc, festes infantils. A les deu, majestós ball a càrrec de la dita cobla-banda.

Dià 17.—A les deu, ball extraordinari.

Dià 18.—Tarda, a les cinc, jocs infantils, donant-se a conèixer el nou joc "Caramels atjirados".

Nit. A les deu, ball roig

Per a tot bon catòlic la BIBLIA és un llibre indispensable. L'edició de la Fundació Bíblica Catalana és la millor edició per a tot hom.

ATROPELL D'AUTOMOBIL

Al carrer de Marina va ésser atropellat per un taxi Nicanor Claveria Ilen, de 32 anys, el qual resultà amb una ferida contusa a la regió tibial de la cama esquerra, de pronòstic reservat.

El pacient fou auxillat a la Casa de Socors de la Ronda de Sant Pere, i després traslladat al seu domicili.

A CASTELLDEFELS

HORARI DE TRENS

Sortides del Pasadís de Gèlida: 5'39, 8'00, 9'37, 12'00, 13'22, 15'34, 16'10, 20'10.

Sortides de Castelldefels: 6'08, 7'52, 12'08, 12'46, 14'30, 18'19, 19'43, 20'26, 22'14.

DETENCIÓ D'UN LLADREGOT

De l'interior d'un automòbil que estava parat a la Ronda de Sant Pere, Joan Balot, de 18 anys, sense domini fix, va escurçar un portamonedes que contenia algunes joles i 30 pesetes, i una màquina fotogràfica.

Perseguit per les persones que se n'adonaren fou atrapat i portat a la Comissaria del districte de la Concepció.

DEIXE DIR!

En tres dies s'han venut 3.150 exemplars de OANONS DE REM I DE VELA, de Josep M. de Segarra, publicades per "Los Ales Esteses".

UN FOGO QUE S'INFLAMA

Per inflamar-se un fogonet de benzina, prop del qual es trobava Maria Mur, el seu domicili del carrer de Sjöfilla, resultà amb cremades de primer i segon grau a diferents parts del cos.

Al Dispensari corresponent, on fou assistida, qualificaren el seu estat de pronòstic reservat.

Sabó Zotal

PER A BANYAR ELS NENS

Un obrer electrocutat a l'estació del Transversal.

A la matinalada d'ahir, mentre efectuaven maniobres amb cotxes de la Companyia del Metro Transversal, i en arribar un d'ells a la plaça d'Espanya, va caure a la via l'obrер electricista Marcehl Llopió Beca.

Per fatalitat, va anar a parar al rail conductor de l'energia elèctrica, i per molt que varen

correr els companys a auxiliarlo, ja havia sofert els efectes del corrent, que li produïren cremades gravíssimes al peu i mà esquerra i altres lesions en diferents parts del cos, a conseqüència del cop rebut.

Portat ràpidament al Dispensari d'Hostafrons, els facultatius jutjaren el cas desesperat.

Al cap de pocs estona d'haver-li administrat l'Extremunol deixava d'existir.

Hi acudí el Jutjat de guàrdia, que practicà les diligències i disposà el trasllat del cadàver al Dipòsit de l'Hospital Clínic.

Marcehl Llopió era casat i habitava al carrer Número 4 de la barriada de Hostafrons.

La desgracia produí dolorosíssima impressió entre els companys del desgraciat obrer que la presenciaren.

Pastilles Laxants Prats

CLAUSSURES Braguera - Falcos Unió Gabinet Ortopèdic dirigit per facultatiu. Rambla de Catalunya, 8. Ferran, 8. Rambla del Mig, 27.

ELS GROSSERS

Per la pollela ha estat detingut un individu, venedor ambulànt, que pujava als pisos a oferir la mercaderia, i que amb ocasió de portar a sobre'l una noia, li feu determinades proposicions.

La noia posà el fet a coneixement del seu pare, i aquest acudí a la pollela a formular la denúncia.

Pida siempre Orange-CRUSH

Exija la botella original y rechace imitaciones

Satisface y es tan bueno

que uno se bebe hasta la última gota. Esta deliciosa y refrescante bebida está hecha de puro jugo de naranjas en completa madurez. En su elaboración se han empleado los métodos más modernos de embotellamiento e higiene.

Quantitate se potran per: ORANGE CRUSH, S. A. E. Arredón, 100 - Teléfono 61200. Oficina y tienda principal.

EXPOSICIÓN INTERNACIONAL DE BARCELONA

Avis

Els senyors industrials que tenen al seu càrrec la construcció de Stands i Pavellons de diversos expositors, són previnguts que, a partir del vinent dia 20 d'agost, no es facilitarà cap més passe gratuït per a l'entrada dels seus operaris, i que des d'aquesta data caldrà que els operaris ocupats en obres d'aquesta naturalesa vagin proveïts de les corresponents entrades de pagament, sense el qual requisit no els serà permès l'accés al recinte.

LA DIRECCIO

Barcelona, 14 d'agost de 1929.

Quan li calia inquietar-se, el pretext era Nicolau i la seva salut; quan li calia mortificar algú, era la comtessa Maria; quan li calia desenganyar-se — en general això esdevenia cap a les set de la tarda, després de la digestió a la seva cambra, a les fosques — el pretext era sempre la mateixa història, contada als mateixos oients.

Tots els familiars comprenien l'estat de la vella, encara que no en parlés mai ningú, i tota s'esforçaven tant com podien a satisfer els seus desigs. Solament amb les mirades, mig rialleres, mig tristes, canviades molt de tard en tard entre Nicolau, Pere, Natatxa i la comtessa Maria, era expressada la comprensió recíproca de la situació.

Aquesta mirada, però, deia encara una altra cosa: volia dir que ella havia complert la seva missió en aquest món, que no era tota en el que ara es veia, que tots es tornarien com ella i que era un goig d'oïre, contenir-se per ésser estimat en altre temps, ple de vida i ara tan caigut. Memento mori — semblava que digués aquella mirada.

Entre la gent de la casa, només les persones dolentes o ruques del tot i les criatures, no ho comprenien i s'allunyaven d'ella.

vel de desdeny; i Pere l'adorava. No volia ésser un húsar, ni cavaller de Sant Jordi, com l'oncle Nicolau. Volia ésser savi, intel·ligent i bo com Pere. En presència de Pere la seva cara tenia sempre una expressió alegre i enrojolada de goig quan Pere s'adreçava a ell. No deixava perdre ni un sol mot del que deia Pere, i de seguida, amb Dessesalles o bé sol, buscava la significació de cada una de les seves paraules.

La vida passada de Pere, les seves desgràcies fins que en 1812 (de les quals se n'havia format una idea vaga i poètica pel que havia sentit contar), les seves aventures a Moscou, la seva captivitat, Plató Karataiev (del qual havia sentit parlar a Pere), del seu amor per Natatxa (que ell també estimava d'una manera especial), i, partit, lament, el seu afecte pel seu pare, del qual no es recordava, tot això, per a ell, feia de Pere un heroi, un ésser sagrat.

De les paraules trencades sobre el seu pare i sobre Natatxa, d'aquella emoció amb què Pere parlava del difunt, d'aquella tendresa idòlatra amb què Natatxa parlava d'ell, el povenet, que tot just començava d'endevinar l'amor, s'havia forjat la idea que el seu pare amava Natatxa, i en morir l'havia deixada al seu amic. I aquell pare, del qual el fill no es recordava, se li presentava com un déu que és impossible d'imaginar-se'l viu, i ell no hi pensava sense un tremolor al cor, llàgrimes de tristesa i d'entusiasme. I Nikolienka estava radiant de l'arribada de Pere.

Els hostes estaven contents de l'arribada de Pere, com de la d'un home que sempre anima i uneix la gent.

Els adults de la família, sense parlar de la seva muller, estaven contents de veure un amic al costat del qual la vida és més fàcil i més agradable.

Les senyores velles estaven contents pels presents que portava, i sobretot perquè Natatxa s'animava altra vegada.

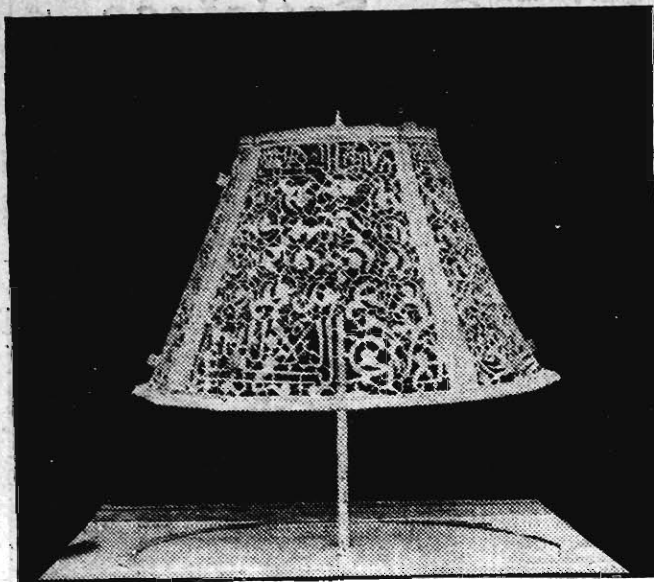
Pere sentia aquestes diverses esperances fundades en la seva persona, i s'afanyava a donar a cadascun el que esperava.

Pere, l'home més distret, havia comprat, no obstant, refiat de la llista que li havia fet la seva muller, tot el que calia, sense oblidar els encàrrecs de la mare, del germà ni el vestit, present per a la senyora Biplova, ni les joguines per als seus nebots. A la primera del seu casament, l'exigència de la seva dona de complir totes les comissions sense oblidar-se de cap ni de comprar el que fos li feia

Barcelona i l'Exposició / 1929

El Palau Nacional

Sala XVII (I)

NUM. 2.391

Aquesta és una de les sales grans del Palau Nacional. Com que es troba atapeïda de peces de primera importància, el senyalament de les més notables requereix tres articles. Tots els objectes de la sala XVII concnirien al darrer art sarraí d'Espanya i a l'art mudèixar més influït de musulmà. Ja és sabut que el mudèixarisme afecta l'art platèric, el gòtic i en certs casos el romànic; per tant, existeix el mudèixarisme romànic, el gòtic, el platèric i el sarraí. Aquest, sovint és tan poc influït d'art cristià que no es diferencia del pur art musulmà, i moltes vegades és musulmà net, però se'l considera mudèixar perquè, enc que de mà de musulmans o de convertits de l'Islam, fou obrat després de la conquesta de Granada en terra reconquistada.

Començarem la visita d'aquesta sala, com en les anteriors, a nostra mà dreta, tot al llarg de les parets, fins a tornar a la porta. Les obres més importants seran les següents: números 1947, 1948, dos bells capitells de marbre, art almohade del s. XII; llur decoració és un ordre andalusí derivat de l'ordre compost; ambdós són propietat del Mus. Arqueològ. de Madrid. Els altres, no menys importants, són fora de catàleg i són tots ells andalusos. Les lapides sepulcrales de marbre, també andalusos, són totes importants. Sobresurt la núm. 3393. (fora de catàleg), la qual és decorada meravellosament amb finíssima epigrafia cursiva, anomenada *neskhi*, amb *ataurique* i estrellat. El ditell de marbre núm. 3317, també fora de catàleg, té decoració igualment perfecta d'*ataurique* i epigrafia *neskhi*. El núm. 3332 és un bon exemplar de taca de finestra de guix (no pas una reproducció, sinó obra original de guix), amb decoració de *lasso*. El núm. 3316 és un bell alicatat. Els alicatats són els mosaics de pisa tallats en forma poligonal que componen decoració de *lasso* per a revestiment de parets o, més rarament, per a paviments: és la forma de revestiment ceràmic anterior a la rajoleria o *azulejería*. Notables són també els porticons numerats 3383, obra de *lasso* incrustat de vori, fustes precioses i pinyonet. El núm. 3387, labor mudèixar-gòtica, probablement andalusí, és rajoleria blava i blanca de tipus heràldic, probablement destinada a paviment; aquest gènere blau i blanc, el més genèricament ceràmic, serà el que desenvoluparan mestriolament els sarraïns sotmesos als reis de Catalunya en el regnat de València, i d'allí estant influïrà sobre tota la rajoleria esmentada del darrer moment gòtic en tot Europa. És un gènere ceràmic superior al reflex metàl·lic, també refinat i desenvolupat a València. Aquests quatre números darrers són tots fora de catàleg i datables del s. XIV.

El núm. 668 és l'anomenat penó de St. Jordi, que posseïx l'Ajuntament de Càceres. És de seda groga aplicada a un fons modern de seda carminada, obra de les darreries del s. XIII, o començaments del XIV, impressionant per l'amplitud de l'estil. El lleó rampant està tan arruïnat, que només en resta el cosit del contorn. Es considera aquest admirable teixit heràldic com la primera forma parlant de la unió de Castella i Lleó.

Els números 2297 i 2298 són les portes d'un famós armari-reliquiari mudèixar que del monastir de Piedra passà a ésser propietat de l'Acadèmia de la Història, de Madrid. És datada per l'epigrafia gòtica que contribueix a la decoració d'aquest moble mudèixar, el més ric i ben conservat que es coneix: la data és 1300. El més valuós és la decoració d'*històries* religioses d'estil italià.

El quintuple núm. 976 comprèn cinc grans rajols gòtic-mudèixars de les anomenades *socarrats*, tipus valencià de tauler per als embarcellats (artesonados, en castellà). Tots cinc són propietat del senyor G. Homar, de Barcelona.

colona, i es troben repartits entre aquesta pare i la del davant. Els socarrats són estimats per llur relativa rarsa; llur decoració és en *desnuit*, és a dir: a lleu coccio i sense esmalt ni vernís, decoració gairebé sempre d'alt estil. El núm. 2242 és un gerro de gerreria sevillana morisca, del segle XV, decorat amb epigrafia cùfica de relleu i una faixa de vernís verd. És propietat del Mus. Arqueol. de Madrid. Un altre gerro mudèixar, però de Toledo, també obra de gerreria i del s. XV, és el núm. 2253; pertany al sudit Museu. Els números 2255, 2256 i 2260 uns rars *alicers*, decorats quantiosament amb motius arquitectònics, *ataurique*, animals i figures humanes, obra del s. XVI, segons el catàleg, però que sembla del XV. Procedeixen del Castell de Curiel de los Afos (Val·ladolid) i són propietat del Museu sudit. Els *alicers* són una de les nombroses peces que componen els entetxats o *armadures* sarraïns i mudèixars. El núm. 2261 és un altre alicer pintat amb històries i de propietat del mateix Museu, probablement obra del s. XIV. El núm. 2262 és un altre alicer del mateix Museu, obra del s. XV, decorada amb *ataurique* pintat. El doble número 3250 són dues bigues d'*armadura* mudèixar-gòtica amb decoració esculpida, obra molt notable musulmana, probablement del s. XIII. Té bona epigrafia cùfica; propietat del senyor Raimon Ruiz, de Madrid. El número 1247 és una porta sarraïna de tipus andalusí, decorada amb esplèndid *lasso*; conserva la ferrament de l'època, que deu ésser el s. XIV. Té preciosa decoració d'*ataurique* minúscul en l'interior dels polígons que engendra el *lasso*; també té perfectíssima epigrafia cùfica; pertany al senyor Lluís Ruiz, de Madrid.

El núm. 778 és el de l'enorme armari de fusta de pi, d'estil mudèixar-gòtic, que omple tot un pany de pare. És obra de les acabades del s. XIII, o de començaments del XIV, amb reflexions de diverses èpoques posteriors, fins al s. XVII almenys, però sols en la part frontal. La decoració d'estrellat o *lasso* que cobreix aquest moble arxivador de mides colossals és diferent en cada plafó, ço que té molta importància, particularment per a l'estudi de la decadència del *lasso*. Es pot constatar açí, cosa mai remarcada, que la invenció de l'estrellat pren les mateixes formes successives que, en procés invertit, trobem en l'evolució de l'estil. També es pot estudiar perfectament en aquest moble la forma medieval de les pintures fusteres, els claus, frontisses, etc. És, doncs, un veritable monument de l'art de la fusta i de l'estil mudèixar. Pertany a la Seu de Lleó.

El núm. 3385, fora de catàleg, és un interessant plafó de rajoleria de pisa imitació de l'alicatat sarraí, d'època indefinible, perquè aquest gènere es fabrica immutablament durant segles. El núm. 1362 és una gran rejola de paviment de pisa, amb decoració heràldica en blau i blanc, molt important, obra valenciana del s. XV. És propietat del senyor Josep Weissberger, de Madrid. El núm. 2257 és un magnífic permòdol de fusta, procedent d'algun entetxat mudèixar-gòtic, en forma de cap d'home esculpit i pintat, obra del s. XIV, propietat del ja esmentat Museu madrileny. Notabilíssima és la porta numerada 2181, obra mudèixar-gòtica, de tipus netament andalusí. El dors, d'estil Renaixement, és afegidura o reforma de dos segles després. Fou originàriament policromada i daurada i d'aquests daurats i policromats n'hi ha rastres escassos. Procedeix de Jaén i és propietat del mencionat Museu. El quadruple número 2054 comprèn quatre bigues gòtic-mudèixars tallades i policromades molt valuoses. Seran del s. XIX i pertanyen a la Seu de Salamanca. És d'un valor excepcional l'arc numerat 3335, obra de guix original, del millor estil musulmà, decorada amb prodigiosos treball d'*ataurique*. És número fora de catàleg.

CREMA D'AFAITAR

Varon Dandy

Per rapidesa
i per higiene
l'home mo-
derna els usa
CADA DIA

PASTA DENTIFRICA

Bona peça de museu és el pou musulmà núm. 977 que exposa el nostre antiquari senyor Homar; obra de gerreria, amb decoració de relleu, probablement del s. XIV. Les bigues números 2264 i 2265 són treball musulmà de Toledo, del s. XIII, decorades amb talla. El núm. 2266 és un alicer, també toledà i de la mateixa època, amb policromia: les tres peces són propietat de l'esmentat museu madrileny.

El núm. 1506 és un rar teixit sarraí de fil de canem, datat del s. XIII, propietat del Museu Arqueol. de Val·ladolid. El núm. 3264 és una curiosa llosa de Pisa amb decoració de *lasso* i una estranya concavitat central, propietat del sudit senyor R. Ruiz, de Madrid. Els números 1729 i 972 són bones mostres d'alicatats. El 972 és del s. XIV, propietat del senyor G. Homar. El 1729, granadí del s. XV, és propietat del senyor Salvador Garriga, de Barcelona.

Els números 2501 i 1082 són restes de dues importantíssimes llànties musulmanes de bronze calat. Procedeixen de l'Alhambra de Granada: la primera, és pantalla de la llàntia de la Mesquita Major de l'Alhambra; la segona és part d'algun altra llàntia procedent d'altres Aljhamas de l'Alhambra. Foren sostretes d'aquell lloc pel Cardenal Cisneros, el qual les conservà descuradament a Alcalá d'Henares.

La número 2501 porta epigrafia *neskhi* que resa, per dues vegades: *No hi ha altre vencedor que Allah*. Una altra inscripció diu que aquesta llàntia fou encareguda pel soldà Mohamud III, en 705 de l'Hegira (1305).

JOAN SACS

El recàrrec postal dels cinc cèntims

Ahí comença a regir el recàrrec postal de cinc cèntims per carta o tarjeta postal que s'expedeixi cap a l'interior de la Península.

Des d'avui, per acord de la Junta assessora de l'Exposició Internacional, s'aplicarà l'arbitri d'espectacles públics, pel que es refereix a cinematògrafs i corregudes de braus i vedells.

Els nous impostos als futbolistes amb motiu de l'Exposició

Per tal de començar l'aplicació de l'Ordenació relativa a l'arbitri extraordinari de l'Ex-

posició sobre espectacles, l'Ajuntament fa públic que els Clubs de futbol, des d'avui, dia 15, reservaran, per a llur ingrés en la Tresoreria de l'Exposició, el 10 per 100 de les entrades i localitats, i el 5 per 100 de les quotes periòdiques dels socis, quan aquestes donin dret a l'entrada gratuïta en tots els partits que se celebrin.

La festa del "Sobre" al Palau d'Agricultura i Alimentació

A propòsit de la festa del "Sobre", de la qual ahir es donà compte, i que ha de celebrar-se dissabte vinent, dia 17, al Palau d'Agricultura i Alimentació, convé fer present que per a optar als premis en metàl·lic que s'adjudicaran en cada sala, el visitant haurà de dirigir-se a la persona que es trobi al seu costat, qualsevol que aquesta sigui, i pronunciar en veu alta el nom de la Secció en es trobi.

L'hora senyalada per al repartiment dels premis sobres, i que anunciarà el dispar d'un sol morter, serà a dos quarts de vuit de la tarda. Mitja hora després tindrà efecte el lliurament del "sobre" que contindrà el primer premi, el qual s'adjudicarà a la persona que, trobant-se a qualsevol de les Seccions, patis o jardins del Palau, pronuncii la paraula "Agricultura". El dispar de dos morters senyalará l'hora que haurà de pronunciar-se la dita paraula.

Les Seccions del Palau d'Agricultura i Alimentació, es denominen: Maquinària, Vins, Alimentació, Vestíbul i Baixos.

Se sap que aquest originalíssim concurs ha despertat en el públic extraordinari interès. La qual cosa fa esperar que la dita festa serà concorregudíssima.

La gran revetlla de l'Associació de la Premsa a l'Exposició

Continuen amb gran activitat els preparatius per a la revetlla de la Premsa, l'organització de la qual ha despertat força interès i curiositat.

Notabilíssims artistes i escenògrafs estan treballant en els dissenys, models i dibuixos que han de servir de base per a la superba i original ornamentació del Palau d'Agricultura, el recinte del qual, agencat amb les seves millors gales i vessant de llum i alegria, ha d'oferir la nit de la festa el més fantàstic aspecte.

Com que un dels premis que han de concedir-se a l'esmentat Palau ha d'ésser el d'una magnífica nina, els organitzadors han posat un gran interès que aquesta reuneixi les màximes perfeccions i bel·leses. Per això, hom ha encarregat la seva construcció a la important fàbrica que els senyors Isuar i Serveto posseeixen a la Bonanova, els quals han promès crear una veritable obra d'art. Tancats podem avançar que tindrà mesures d'alçada, articularà braços i cames de manera que pugui canviar fàcilment i anirà ricament i luxosament vestida.

El dia, no designat encara, que la dita nina pugui abandonar la fàbrica, completament acabada, una comissió de periodistes anirà a fer-s'hi càrrec per tal de batejar-la amb el nom de "Senyoreta Catalunya" i passejar-la per primera vegada pels carrers de Barcelona.

Demà publicarem la primera llista dels regals offerts per a l'esplèndid "Kermesse", que s'instal·larà en un dels pavellons del Palau d'Agricultura.

ELIXIR ESTOMACAL SAIZ DE CARLOS

Tonifica, ajuda a païr, obra la gana i cura las maleïties de l'ESTÓMAC

I BUDELLS
DOLOR D'ESTÓMAC
DISPEPSIA
AGORR I VÒMITS
INAPETÈNCIA
DIARRÈES DELS NENS I ADULTES
LLAGA DE L'ESTÓMAC
Molt útil contra les diarrees dels nens, sobretot en l'època del desmament i desfogament.
35 anys d'èxits constants.
5 pastilles ampolla, amb medicació per a una 8 dies.
Venda: principals farmàcies del món.

D'aquí sortiran les seves forces

Perquè els paquets de MAIZENA faran el menut fort i robust. La delicia del paladar és MAIZENA. La seva digestibilitat la fa el millor aliment per a nens, vells, convalescents i persones d'estómac delicat. A la vegada el preu reduït de MAIZENA li permet d'entrar a totes les llars. El paquet de MAIZENA és indispensable a totes les cuines, perquè millora el gust dels aliments i a més a més els augmenta la digestibilitat.

La trobaran a la venda en tots els Colmados, Drogueries i Farmàcies de tot arreu.

Concessionari: FREDERIC BONET, Aportat 665 i Barcelona

MAIZENA

AMB

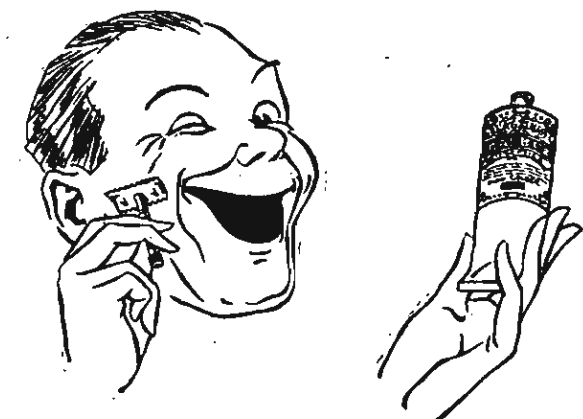
LACTINA CALBER

no necessiten per afaitar-vos sabó, aigua ni bronja.

Amb LACTINA CALBER estalviareu en el vostre afaitat la meitat del temps.

Amb LACTINA CALBER quedará el vostre cutis suau i sense irritació de cap mena.

Amb LACTINA CALBER convertireu les molèsties de l'afaitat en una operació agradable i còmoda.

Producte modern i distint de tots els seus similars. — Caba tub conté tres fulles d'afaitar de la renomada marca "El Fénix"

PERFUMERIA HIGIENICA CALBER

SANT SEBASTIA

estrany, i en el seu primer viatge quedà meravellat que la seva muller s'entristís perquè s'havia distret de tot.

Convençut que Natatxa no li feia encàrrecs per a ella i ni n'hi feia per als altres sinó quan ell mateix s'hi oferia, ara experimentava un plaer infantil, que mai no s'hauria pogut imaginar, amb aquelles compres de presents per a tota la casa, i no s'oblidà mai de ningú. Ara si es guanyava els renys de Natatxa era per haver-ne fet massa. A tots els seus defectes, segons el parer de tothom: negligència en el vestir, i deixar fer, que Pere tenia com a qualitats, Natatxa n'havia adquirit un altre: l'avarícia. D'ençà que Pere vivia en família, tenia molt personal, amb grans despeses, amb gran admiració observava que gastava menys que abans, i que els seus negocis, els últims sobretot, malgrat dels deutes de la primera dona, començaven de restablir-se. Gastava menys per viure, perquè la seva vida era regular; el luxe més car, que consisteix a poder canviar el tren de vida a cada moment, Pere l'havia abandonat i no l'enyorava. Comprenia que el seu tren de vida estava definitivament establert fins a la mort, que no estava a la seva mà modificar-lo, i per això li sortia més econòmic.

Pere, amb cara riallera, satisfeta, desembolicava els paquets dels presents.

—No està malament, oi? — féu tot desplegant com un botiguer ur tros de roba.

Natatxa, asseguda davant d'ell amb la nena gran a la falda, passava ràpidament els ulls brillants del seu marit als objectes que mostrava.

—Es per a la senyora Bielova? Està bé. Tocava la roba. ¿A un ruble l'archin?, potser?

Pere li deia el preu.

—Es car — observà Natatxa. —Vaja, que contents estaran els nens i la mamà. —Però no sé per què m'has comprat això — afegí sense poder retenir un somriure, en veure una pinta d'or guarnida de perles, objectes que començaven a estar de moda.

—Es Adela que m'ha aconsellat de comprar-ho — digué Pere. —Quan ho podré portar? Se la clava a les trenes. Quan podrem treure Machenka potser es tornaran a portar. Vaja, anem.

Prengueren tots els presents, i de primer es dirigiren a la cambra dels infants i després a la de la comtessa.

Havia passat la seixantena, tenia els cabells tots blancs i duia una petita còfia, la ruixa de la qual li emmarcava la cara, crispada, el llavi inferior entrat; els ulls eren vidriosos.

Després de les morts tan pròximes la una de l'altra del seu fill i del seu marit, se sentia un ésser sense objecte ni sentit, oblidat per atzar en aquest món. Menjava, bevia, dormia, vetllava, però no vivia. La vida no li deixava cap impressió. No demanava res a la vida fora de la tranquil·litat, i aquesta tranquil·litat no podia trobar-la sinó en la mort. Tot esperant-la, però, li calia viure, és a dir, gastar les seves forces vitals. En ella un hom observava, en el grau més elevat, allò que s'observa en els infants i en les persones molt velles; en la seva vida no s'hi veia cap fi exterior, només apareixia la capacitat d'exercir les diverses funcions i aptituds. Tenia necessitat de menjar, de dormir, de pensar, de plorar, de parlar, de treballar, d'enutjar-se, etc., només perquè tenia un estómac, un cervell, uns múscles, uns nervis, un fetge.

Tot això ho feia sense cap provocació exterior, i no com esdevé en els homes en la plenitud de la vida, quan a través del fi al qual aspiren no se n'hi descobren d'altres als quals apliquen llurs forces. Parlava perquè físicament tenia necessitat de fer jugar els pulmons i la llengua. Plorava com un infant perquè havia de mocar-se, etc.

Així al matí, sobretot si la vigília havia menjat gras, tenia necessitat d'enutjar-se i prenia per pretext la sordera de la senyora Bielova. De l'altre cap de la cambra començava de dir-li alguna cosa, molt baixet.

—Em sembla que avui fa una mica de calor, estimada — murmurava. I quan la senyora Bielova responia:

—Segurament deu haver arribat, responia malhumorada:

—Déu meu, que sorda és i que euga!

Un altre pretext era el tabac de polsar, que tan aviat el trobava sec, com humit o mal picat. Després d'aquestes futilitats, la bilis se li escampava per la cara, i les seves cambres sabien per aquests indicis que la senyora Bielova seria més sorda que mai, el rapé humit i la cara groga. Igual que tenia necessitat de fer circular la bilis, de vegades també sentia necessitat d'usar la capacitat de pensar que li restava, i en trobava l'oportunitat en un solitari. Si tenia necessitat de plorar, parlava del comte.

del tercer volum de "Publicacions de la Gralla" han estat premiades les col·leccions "Bocins de la ciutat" i "Sense pretensió", del nostre amic Joan Canal.

Seguixen rebent-se donatius per a la Tombola a profit de la Creu Roja. Actualment passen de 270 els objectes rebuts i de 350 les pessetes en metàl·lic. Altres industrials i persones de significació han promès la seva cooperació, ço que fa esperar un èxit esclatant.

TARRAGONA

Excursió i carrera exourelonista. : Sant Roc i Sant Magí. Aplec sardanístic

El Grup Excursionista Muntanyenc prepara, per a commemorar el sisè aniversari de la seva fundació, una excursió a Sant Magí de la Brufaganya, la qual tindrà lloc el vinent dia 25.

Ensenya organitzada per a la mateixa diada, i com un número de l'excursió, una carrera excursionista de parelles mixtes, sobre un trajecte de cinc quilòmetres.

Sembla que, a darrera hora, els veïns del Cos del Bou i de la Baixada de la Pescaderia s'han animat i preparen algun acte a l'laor de Sant Roc. Dimarts, almenys, una comissió dels fets passava casa per casa fent la recaptació.

Ha estat col·locat el tradicional portal de Sant Magí davant de l'ermita del Sant, i com un dels extrems de la històrica vela sota la qual assisteixen els tarragonins a les funcions religioses que se celebren en aquell simpàtic i escaient indret.

El Foment de la Sardana L'Harmonia té en projecte l'organització anual d'un aplec sardanístic de les nostres contrades.

El primer és probable que se celebri el vinent mes de setembre en un bell indret del nostre camp i a aquest efecte han estat ja cursades les corresponents invitacions a les entitats sardanístiques.

VALLS

Esplais al camp de la Xamora. Un míting i tot? : El jardiner municipal. : Uns rumors greus

Diuenge passat, al camp d'esports del camí de la Xamora, actua, després d'un programa de pel·lícules, l'aleita J. Mooré, "l'home de la força".

Efectuà diverses proves, que atregueren molt l'atenció de la concurrència. Era esperada, sobretot, la prova màxima anunciada. I aquesta no reeixí. Fins hi hagué un moment d'esglai.

La prova consistia a deixar-se passar un auto ple pel damunt. Un malentès féu que el conductor aturés el vehicle quan tot el pes reposava en els taulons que ajupien l'atleta.

Caigué córrer ràpidament a aixecar a pes de braços taulons i auto, per evitar una desgràcia segura.

Hom anuncia per a diumenge vinent la representació al mateix camp de les obres "Maruxa" i "En Sevilla està el amor", per la companyia del senyor Gabriel Olazola.

Sembla, segons ens han dit, que no tot se n'anirà en esforços per esplanar la gent. Per poc que puguin, els organitzadors volen celebrar-hi pròximament un acte de propaganda política. Per ara tot depèn d'una

conferència que han de celebrar, aquesta setmana, amb el senyor Marcell Domínguez.

Ens és impossible, avui, donar més detalls.

La Permanent del nostre Ajuntament ha fet constar en acta, i n'ha assabentat tota la ciutat, que havia vist amb disgust que els jardins i l'arbrat de la ciutat, encomanats al jardiner municipal, es trobaven sense la cura deguda.

Es veritat. Els nostres jardins i arbres no fan el goig que caldria. Per altra banda, trobem encertat de posar a coneixement dels ciutadans els motius de desgrat de l'Ajuntament.

Tanmateix, convé de tenir en compte que amb 70 pessetes mensuals un home no pot viure fent de jardiner municipal. Per pocs jardins i arbres que tingui a la seva cura, els treballs han de ressentir-se de la migradesa de la consignació.

Per què, doncs, corren tan greus rumors referents a un alt funcionari municipal i la Permanent no diu res a la ciutat per tal d'esvair-los o confirmar-los? Per què concedeix una gratificació extraordinària a un oficial de comptaduria mentre substitueixi el seu cap, i no explica els motius de la substitució?

Francament, nosaltres no acabem de creure els rumors públics. Són massa greus perquè l'Ajuntament hagués amagat a la ciutat, durant una hora solament, la veritat. Sempre havem cregut en l'amor valenc de l'alcalde, senyor Cases, malgrat que tota la seva gestió no mereixi la pública aprovació.

Si un èxit ha tingut d'ençà que és alcalde, per a nosaltres, és el d'haver suprimit, arran del seu nomenament, l'ocasió d'un greu perill.

La gent diu que, aleshores, el mal ja estava fet; que, en tot cas, el senyor Cases impedi que l'ocasió, es perllongués, i per tant, que una irregularitat que ratllava les 25.000 pessetes no s'agregués encara més.

Mentre no parli oficialment l'alcalde, és impossible de no tenir més d'un dubte referent a la veracitat dels rumors. Com tampoc és comprensible que, essent cada vegada més insistents i més greus, l'Ajuntament mantingui una actitud de silenci.

La ciutat no ha de viure al marge d'aquest afer, ni que hom al·legués, per justificar el silenci, la voluntat d'acabar de salvar els interessos materials.

Ha mort la senyora Maria Casares i Fontanilles, esposa del conegut impressor senyor Eduard Queralt.

Acompanyem l'amic, els seus fills i família en la seva dolor.

Al Centre de Lectura estan exposades les fotografies premiades en el concurs del III Aplec Excursionista, celebrat enguany a Barà.

Alguns exemplars exposats són verament esplèndids. Honoren els aficionats tarragonins.

Estiuja a La Riba, la seva vila nadiua, el bisbe de Tarazona, doctor Gomà.

El jove Joan Llacuna ha estat nomenat delegat en propietat de la Caixa de Pensions i d'Estalvi de la nostra ciutat.

L'enhorabona.

Als vintanta anys ha traspassat el senyor Josep Català i Espanyol, vidu de Josefa Torner i Miquel.

Actualment era vocal del Consell d'administració del Banc de Valls. N'havia estat director.

Fem avinent a tota la seva família l'expressió sincera de la nostra condolència.

CASTELLVÍLL I VILAN

La Festa Major dels barris La Bauma, Buró i Borràs

Durant els dies 15, 16, 17 i 18 d'aquest mes, aquesta vila tan dispersa, però tan industriosa, tan xamosa, tota plena de rialles fresques i alegres, celebrà la seva Festa Major.

Heus ací l'ordre de festeigs que, redactats a tall de cablegrama, tindran lloc, i que no dubtem que es veuran força animats.

Barri La Bauma:

Orquestra-cobla "Lírica de Vic, que complint el seu contracte desgranarà cada matí una audició de sardanes i elegants balls a les tardes i a les nits. El darrer ball de nit serà dedicat als infants, que per la seva novetat, creiem que serà un grandíssim èxit.

A més, el reserva, reforçat, del F. C. Terrassa, el dia 16 a la tarda se'ns presentarà al camp d'esports per a contèndir en un fort partit de futbol contra el primer equip de Bauma. Es disputaran una bonica Copa, donatiu del molt conegut comerciant senyor Pare Junyent.

Barri Buró:

Orfeó La Formiga, companyia de sarsuela de Lluís Calvo Orquestra-cobla La Catalana de Terrassa i Orquestra Vilard de Manresa. Tals són els noms de les agrupacions artístiques que per tal que tothom pugui gaudir d'una bella i esplèndida Festa Major posaran tota la cura necessària en el descobellament de llur programa.

Sardanes tots els matins; "El duo de l'Africana" i "Maruxa", la primera, la primera tarda, i a la segona selecció concert per l'Orfeó i la seva secció d'infants, dirigits per l'eminent mestre Enric Gibert Camins; finíssims balls de nit durant els tres primers dies, i de tarda, dissabte.

Barri Borràs:

La molt aplaudida orquestra Els Fatxendes, de Sabadell; la cobla La Principal de Bages; la companyia de sarsuela del teatre carlí de Manresa, l'orquestra Els Massanes, de la mateixa ciutat, són els elements contractats per a divertir i recrear tothom adepte a aquest barri.

Escollides peces de concert, com també un bon repertori de ballables moderns, ens donaran a conèixer El Fatxendes, durant els dies primer i segon.

Dissabte a la tarda, audició de sardanes per La Principal de Bages.

Representació de "La Dogaresa", per la ja esmentada companyia de Manresa, i Orquestra Els Massanes, a la nit del mateix dia.

El dia 15, a les deu del matí, a l'església parroquial del Vilar se celebrà un solemne ofici. Hi assistiran les distingides autoritats de la vila i nodrida representació de tots els barris.

El dia 18, o sigui diumenge, dia de descans per a tothom, però que com altres anys molta serà la gent que acompanyarà els seus hostes, d'aquests dies, a Montserrat.

Els que aneu a París NO OBLIDEU que trobareu

LA PUBLICITAT

a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la République a la Madeleine, a la Place de la Bastille, a la Place de Saint Michel (costat Metropolità), al Boulevard Saint Michel al Boulevard Sebastopol, i a tots els grans quioscos de París

FABRICA DE PRODUCTES CERAMICS

Rajoles de València Articles de construcció

CASIMIR VICENTS

Despatx: Tallers, 72 Telèfon núm. 15644

Fàbrica: Gaspar Bonavent (Prop de la Travessera de Sans)

BARCELONA

ADVERTIMENT

Advertim a les persones que els interesi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció, plaça de Catalunya, 3, primer, abans de les 12 del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barba, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de 48 hores

Darrera hora

DE BARCELONA

NATACIÓ

Segon festival a la piscina de Montjuïc, amb la segona jornada dels Campionats de Catalunya de Natació

Sema Palatchi, del C. N. Barcelona, bat magníficament el rècord de Catalunya i d'Espanya dels 1.500 m. estil lliure

Brillant triomf del Club Natació Barcelona

Amb un públic un xic menys nombros que el primer dia, però més apassionat encara s'ha celebrat a la piscina de Montjuïc la segona jornada dels Campionats de Catalunya de Natació.

Sema Palatchi, del Club Natació Barcelona, ha batut el rècord de Catalunya i d'Espanya dels 1.500 metres estil lliure amb el temps 23 minuts, 28 segons, 3 dècimes, després d'aferissada lluita amb el seu seguidor, Artigues, de l'Atlètic, quedant demostrat en aquesta cursa qui és el veritable campió de fons de Catalunya i Espanya, del qual es venia dubtant des de la cursa d'Arenys de Mar.

La manca d'espai i de temps ens fa ésser breus, deixant els comentaris per a demà.

Els resultats tècnics han estat els següents:

PRIMERA PROVA

1.500 m. estil lliure

1. Palatchi, del C. N. Barcelona. Temps: 23 m. 28 s. 3-10.
2. Artigues, de l'Atlètic, 23 m. 53 s. 7-10.
3. Celedonio, de l'Olimpic Amateur, 23 m. 54 s. 2-10.
4. Mateu, de l'Atlètic, 28 m. 1 s. 5.
5. Lecha, de l'Olimpic Amateur.

Palatchi ha fet una cursa plena de ciència, aguantant al seu contrincant Artigues frec a frec fins als 1.200 metres, començant aleshores l'sprint i arribant a la meta amb 25 segons d'avantatge sobre el seu seguidor i batent admirablement el rècord de Catalunya i d'Espanya amb el temps de 23 m. 28 s. 3-10. (Rècord anterior, detenat per Artigues, de l'Atlètic, 23 m. 30 s. 2-10.)

SEGONA PROVA

400 metres estil lliure femení:

- Primera. Maria Aumancelles, C. N. Barcelona. Temps: 8 m. 11 s. 6-10.
- Segona. Senyoreta Pearson, C. N. Barcelona. Temps: 8 m. 19 s. 6-10.
- Tercera. Senyoreta Vergés, C. N. Barcelona. 10 m. 17 s. 3-10.

TERCERA PROVA

100 metres dors:

1. Gamper, del C. N. Barcelona. Temps: 1 m. 27 s. 4-10.
2. Nadal, C. N. Barcelona. Temps: 1 m. 37 s. 6-10.
3. Bernal, C. N. Atlètic. Temps: 1 m. 44 s. 2-10.
4. Montllor, C. N. Sabadell. 1 m. 47 s. 8-10.

QUARTA PROVA

400 metres braçada de pit:

1. Papes, del C. N. Sabadell, 6 m. 38 s. 4-10.
2. Sierra, C. N. Atlètic, 7 m. 29 s. 1-10.
3. Celedonio, Olímpic Amateur 7 m. 30 s. 4-10.
4. Garcia, C. N. Atlètic, 7 m. 33 s. 8-10.
5. Hemdenreich, C. N. Barcelona.

CINQUENA PROVA

Cursa de remplaçaments 5x50 estil lliure.

Aquesta carrera, degut als nombrosos inscrits en la prova, s'ha corregut en dos sèries. La classificació ha estat la següent:

Primer equip del C. N. Barcelona A, integrat per Píllor, Schultz, Arta, Cruells i Sabata, amb el temps de 2 m. 34 s. 8-10.

Segon equip del C. N. Barcelona B, integrat per Sanz, León, Prieto, Nadal i Gamper, en 2 m. 40 s. 8-10.

Tercer equip del Barcelona C, integrat per Fontanet, Asencio, Martínez, Santacana i Borràs, en 2 m. 51 s. 2-10.

Quart equip del C. N. Atlètic A, integrat per Gurea, Feliu, Bernal, Artigues i Ulló, en 2 m. 52 s. 2-10.

Cinquè equip del C. N. Sabadell A, integrat per Genescà, Cueto, Torras I, Torras II i Vilar, en 2 m. 56 s.

Sisè equip del C. N. Arenys, integrat per Navarro, Montserrat, Bayarri, Arnau i Cervera, en 3 m. 11 s. 4-10.

Setè equip del C. N. Atlètic B, integrat per González, Guerrero, Vidal, Morata i Mateu, en 3 m. 16 s. 4-10.

Vuitè, C. N. Arenys B.

Novè, Olímpic Amateur A.

Desè, Olímpic Amateur B.

SISENA PROVA

100 m. dors femení:

- 1.—Srta. Almacelles, C. N. Barcelona, en 2 m. 14 s. 4-10.
- 2.—Srta. Ponç, en 2 m. 19 s. 4-10.
- 3.—Srta. Palatchi, en 2 m. 43 s. 5-10.

SETENA PROVA

Exhibició de palta de palanca i tram polí pels saltadors Arta i Albert, del C. N. Barcelona, Mestres del C. N. Atlètic i Cervera i Costa del C. N. Arenys.

Partit de waterpolo entre una selecció dels clubs Sabadell i Atlètic contra un equip del C. N. Barcelona. A les

aplaudides una de l'antic president del Club doctor Oller i una altra de la U. E. Girona.

INGRES D'UN LESIONAT A L'HOSPITAL CLINIC

Anit va ingressar a l'Hospital Clinic amb ferides de pronòstic reservat, Gonçal Velasco, de vint-i-cinc anys, causades a Calafell en una topada d'automòbil.

DETENCIÓ

Per intentar timar a una portera del carrer de la Diputació, va ésser detingut Aureli López.

DETENCIONS

Ingressà als calabossos del jutjat Enric Portolà, al qual s'acusa d'haver robat 2.586 pessetes de la casa on estava de servent.

A instàncies de Francesc Batet va ésser detingut Amadeu Martorell, acusat d'haver-li estat, l'any 1926, 500 pessetes que li va deixar en dipòsit per respondre de la col·locació que tenia a casa seva.

ROBATORIS

Al Passeig de Sant Joan, li robaron de l'auto a Oscar Jover una maleta que contenia robes valorades en 250 pessetes.

Del quiosc de joieria que Ramon Pernot té al carrer de la Canuda els lladres s'emportaren ahir joies valorades en 2.500 pessetes.

CINC PERSONES ATROPELLADES PER UN AUTO

Ahir al vespre a l'Avinguda del Portal de l'Angel, un automòbil va enfilar-se a la vorera, i va trencar tres aparadors de la casa número 9, i va atropellar a Trinitat Morillo, de 47 anys, la seva filla Trinitat Guàrdia Murillo, de 18, Artur Sancho Accet, de 37, i Andreu Garcia, de 28. Tots cinc foren auxiliats a la casa de socors del carrer d'Anselm Clavé, on els metges apreciaren a la primera confusions a diverses parts del cos, a la segona, erosions al pit; al tercer, ferides al braç esquerre; a la quarta, ferida incisa al braç dret, i a l'últim, ferides al nas i cames; els tres primers de pronòstic

DE MADRID

Aviadors segrestats al Marroc

Tànger, 14. — Continuen les gestions per tal de rescatar els aviadors Vidal i Reina, els quals, amb l'aparell que tripulaven, caigueren en una regió ocupada per la tribu rebel d'Ait-Buia.

S'espera que les negociacions tindrán un èxit immediat i que amb els cautius serà també recobrada la correspondència que portava l'aparell.

El plet de l'Associació de la Premsa de Santander

Santander, 14. — Malgrat que no s'ha fet encara l'escrutini, es creu que l'espasa d'or que havia estat oferta al torejador que quedés més brillantment en la cursa de la Premsa, serà assignat a Manolito Bienvenida.

L'Associació de la Premsa té el propòsit de portar als tribunals el regidor senyor Marian Bustamant per haver deixat anar indegudament un brau substituït, amb la qual cosa h'ha perjudicat els interessos de l'esmentada Associació, puix que mitjançant la tal ordre, que era antireglamentària, a l'Associació li caldrà pagar l'import d'aquest brau substituït, i és aquest el motiu pel qual l'entitat reclamarà del senyor Bustamante, que actua de president de la cursa, l'import d'aquest brau extraordinari.

AQUEST NÚMERO HA

PASSAT PER LA CEN-

SURA GOVERNATIVA

L'EXHAUSTEUR

Es el millor elevador de benzina que és coneix, i mitjançant el seu ús tindreu sempre la seguretat que el vostre motor estarà sempre alimentat amb una regularitat extraordinària

Es fabrica en tres tamanys diferents que permeten que és pugui adaptar sobre qualsevol motor

Demanen detalls i preu sense compromís als representants exclusius

SOCIETAT GENERAL D'APLICACIONS INDUSTRIALS

RAMBLA DE CATALUNYA, 45

TELEFON NUM. 12201

OC
Gaseta setmanal de Literatura, Art Ciències i Esports, òrgan de l'activitat intel·lectual dels Països d'OC

Corresponen, si us plau, amb la vostra subscripció, a l'èxit d'aquest periòdic, el qual obre un camp vastíssim i nou a les lletres catalanes. Ompliu el present butlletí i trameteu-lo signat a: "OC", Via Laietana, número 28, 5.ª, A. Barcelona.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

En de de 1929
me us agrairà la transmissió de la gaset "OC" i el cobrament (1) de la seva subscripció.
de de 1929
Signatura,

PREU: 14 pessetes l'any

Espluga de Francolí i Balneari Vil·la Engràcia

Espluga i el Balneari

Espluga de Francolí és una vila a bastament coneguda arreu de Catalunya, tant per la seva situació com per les seves aigües, els vins i xampany i el seu Balneari, que han fet que es propagués el nom d'aquest poble francolí per tot arreu.

El poble d'Espluga, un dels més importants de la Conca de Barberà, és força característic i gaudeix no solament d'una fama ben adquirida, sinó d'una intimitat i simpatia que us fa l'estada benestant. Això ho demostra tota la vila, en pes, els seus carrers estrets i retorts, desiguals, les cases totes obertes, com si invités a entrar-hi els viatgers i familiaritzar-se amb els veïns. Tota la vila fa una olor de rebost i de celler, de fruita acompanyada d'una fortor de palla i estable, que sapse molestar-vos us dona la sensació que cada casa és un veritable pessebre natural, i tota la vila adora aquest ruralisme tan simpàtic, amb una mica de tot, fins de tant en tant una alenada de bose us obre els pulmons i respireu amb satisfacció tota la fortalesa del poble i clima amb desigs de romandre-hi.

Els carrers més cèntrics de la vila, així com les places, ja tenen una altra construcció i un altre aspecte més modernitzat, però us ofereix una mateixa simpatia. Les botigues i els comerços tenen també un caràcter íntim i dona la sensació que us trobeu en un poble força antic. Hi veuen grups de vi o de cereals, excursionistes i expedicionaris que van a Poblet o estiujants que van al Balneari. Tots han de passar-hi, i són molt clars els qui estimen les nostres coses que no donen un tomb per la vila per contemplar la seva església vella, els seus carrers i altres edificis, les caves del xampany, etc.

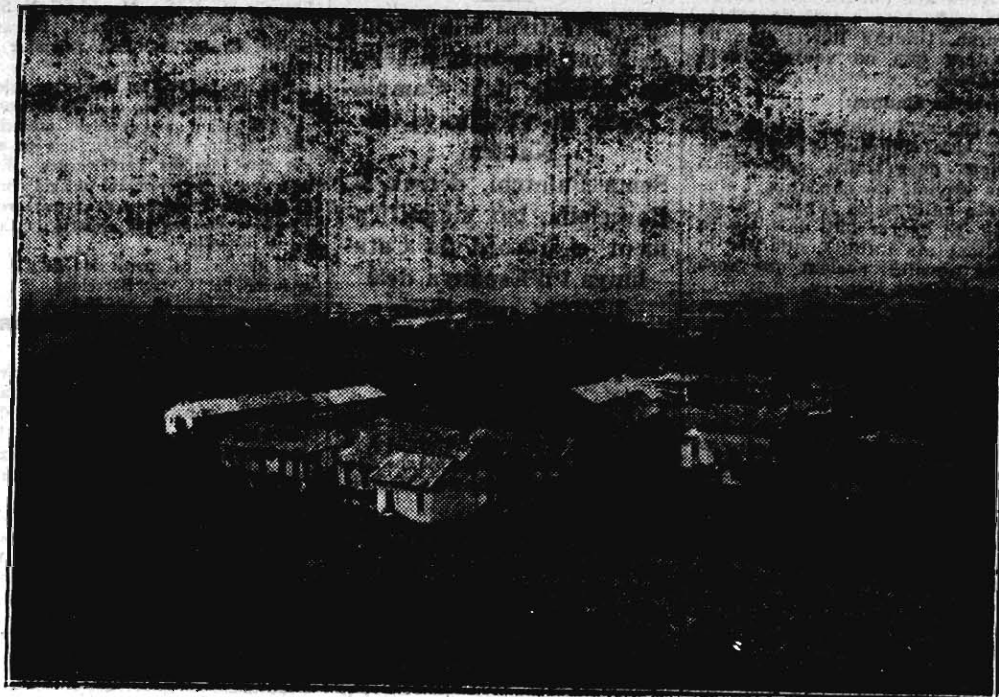
La història d'Espluga de Francolí té un paper molt important dintre la història de Catalunya. En Palau Dolcet, en el seu llibre "Conca de Barberà", dedica diverses pàgines a l'Espluga i a la seva història, que es fan re-

comanables i us donen una impressió tan exacta de la vila, que no pot ésser més justa ni sincera.

Tot a Espluga té un regust de cosa nostra que hi és a tot arreu. La història de Poblet, les muntanyes de Prades, el seu Balneari, les seves fonts i el caràcter franc de la gent, us fa sentir per aquesta vila i tot el que la rodeja una gran simpatia, pel seu recolliment i intimitat. Espluga és la vila que més concorreguda es veu de la comarca. Les seves festes majors, els seus mercats, aplecs i excursions, li donen un moviment general que és força interessant, i tot té una relació directa ja amb el Balneari, o amb Poblet, o amb Prades, així com amb tots els indrets de la Conca de Barberà.

Una de les coses que donen més vida a Espluga de Francolí és el seu Balneari, conegut pel nom de *Les Masies* entre els típics del país, i avui declarat d'utilitat pública i conegut arreu amb el nom de *Balneari Vil·la Engràcia d'Espluga de Francolí*.

Avui que aquest Balneari celebra la seva festa major anual, no serà de més que en diguem uns mots, ja que ha pres tant d'increment per les seves aigües i pel seu lloc tan escollit i la seva situació tan prop del monastir de Poblet.

ESPLUGA DE FRANCOLÍ. — Vista general del Balneari de Poblet

El Balneari Vil·la Engràcia d'Espluga de Francolí és situat al vessant oriental de la cèlebre vila de Prades, tan pintoresca i accidentada. El seu emplaçament permet que des del Balneari hom descobreixi bells horitzons i magnífics panorames que, juntament amb els elements climatològics, signi bo per als seus visitants i malalts, convidant-los al repòs i a prendre noves energies. Els seus passeigs i edificis són magnífics i ombrejats abundantment.

Fa goig de veure els qui hi van de tot Catalunya i la resta de la Península. Hom hi veu gent de Barcelona, Reus, Tarragona, Valls, València, Aragó, Madrid, etc., etc., que hi fan una vida recollida i de repòs, i com hom organitza excursions, aplecs i festes íntimes, que es veuen força concorregudes i animades, que n'hi ha per a tots els gustos i caràcters. La seva proximitat a Poblet, puix hi ha només mig quilòmetre de distància, convida a fer passeigs col·lectius i íntims, així com fer excursions a diversos punts de les famoses muntanyes de Prades, La Pena, La Fèrre, La Riba i altres llocs i indrets de la Conca i Camp de Tarragona.

Una de les fonts més importants i que més bons resultats ha donat per al guariment de malalts, és la cèlebre Font del Ferro, a l'aigua de la qual deuen llur salut. És una aigua indicada per combatre l'anèmia, elorosi, neurastènia i altres malalties infeccioses que han debilitat els glòbuls roigs de la sang. Els efectes de l'aigua de la Font del Ferro produeix grans resultats

Programa de festes del Balneari

DIA 15

Festivitat de l'Assumpció de Nostra Dona, Patrona del Balneari

A dos quarts de vuit del matí: Repicament general de campanes.

A les vuit: Missa de Comunió general.

A dos quarts de deu: Engegament de coets.

A dos quarts d'onze: Ofici solemne amb panegíric, pel R. P. Aixà, S. J. El cant a càrrec del cor de senyores de la colònia estiuenca.

A les dotze: Ball del "ninotet" al saló de l'Hotel Vil·la Engràcia.

A la una de la tarda: Reunió al recinte de la Font del Ferro.

A les cinc: Representació del diàleg d'A. Barbossa "Jugar a casats", i de l'obra de Pompeu Crehuet "L'enclau dels divuit anys".

A les sis: The dansant.

A un quart de nou: Exposició del Santíssim Salves, Rosari cantat i Benedicció solemne.

A tres quarts de nou: Gran castell de focs artificials a la terrassa de la Vil·la Engràcia.

A dos quarts d'onze: Ball d'obsequi al saló de Vil·la Engràcia, per l'orquestrina Pàtria, de Barcelona.

DIA 16

A les onze del matí: Concert i ball a l'Hotel Vil·la Engràcia.

A la una: Gran traca a la Font del Ferro.

A les quatre: Engegament de globus xincos, i cucanyes.

A les cinc: Funció dedicada al propietari del Balneari Vil·la Engràcia, doctor Salvador Roca Bellver, i a la colònia estiuenca. Es representarà l'obra en tres actes "Incapacitat", i el sainet de Pitarra "Cura de moro", a càrrec de la secció dramàtica del Centre Cultural d'Espluga de Francolí.

A les deu: Sopar a l'americana a l'Hotel Vil·la Engràcia.

CAFÈ I FONDA

H. NOU COMERÇ PAU BASORA

Instalat al lloc més cèntric de la població

SE SERVEIXEN TOTA MENA DE MENJARS ESPECIALITAT EN BANQUETS, LONXS, ETC.

Boniques i econòmiques habitacions: Mores a tots els preus

Major, 20 ESPLUGA DE FRANCOLÍ

en els qui pateixen d'hemoïfia o sigui sortida espontània de sang de les membranes mucoses. Aquesta aigua raja amb abundància a la fresca i constant temperatura.

El Balneari Vil·la Engràcia d'Espluga de Francolí ha fet una tan gran creixença en els darrers anys, que amb tot i tenir un caràcter de recolliment i intimitat dedicat al repòs, us dona la impressió que us trobeu en

una vil·la moderna i aristocràtica. Això fa, que en celebrar la seva festa major, tingui un més crescut nombre de concurrents, atrets per la varietat dels actes que s'hi celebren.

Espluga de Francolí i el Balneari Vil·la Engràcia van lligats per aquest fil de germanor que els uneix, i l'un dona vida a l'altre.

P.

Organització de fulles extraordinàries a càrrec de Josep Oromí, "La Publicitat"

Gran Balneari Vil·la Engràcia d'Espluga de Francolí

a mig quilòmetre de POBLET

Aigua de la FONT DE FERRO. Cura agradable de l'anèmia, elorosi, estats de debilitat, trastorns de l'època de la pubertat; molt indicada en la neurastènia, en els post-operats, convalescents de la grip i d'altres malalties infeccioses

Declarat novament d'utilitat pública en octubre de 1928

Propietat del Metge-Oculista

Salvador Roca Ballbes

Hotel

Vil·la Engràcia

El preferit pels turistes que visiten Poblet

Informes i tractes: BRUC, 114 - Telèfon núm. 70611 BARCELONA

Al Balneari, Telèfons núms. 1 i 5 d'ESPLUGA

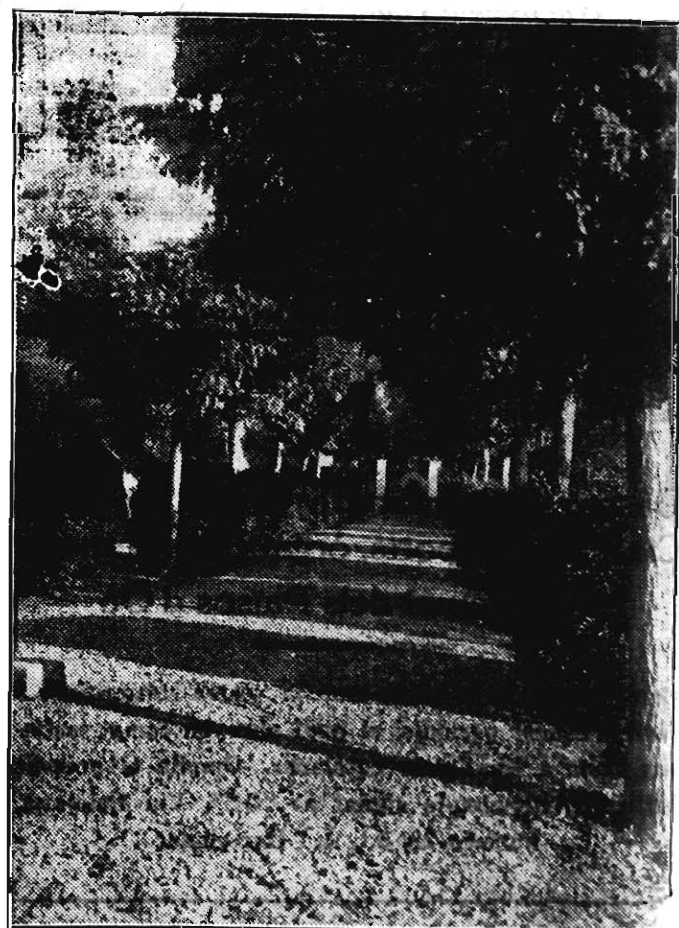
XALETS

EQUIPATS

és lloguen per mesos i per temporades

Masia de l'aigua

Pensió econòmica

Passeig de la Font del Ferro

Wamolieta

Agent: ANTONI CARRERES

Agència d'ESPLUGUES: Carrer Sant Domènec, 7 -- Agència de MONTBLANC: Carrer Major, 51

ELS ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE NOVELTATS
Restablert de la seva malaltia, el
celebre il·lusionista

RICHIARDI
dissabte vinent debutarà la Companyia

DARWIN-RICHIARDI
presentant, l' "As" de la màgia Richiardi,
les seves més famoses il·lusions. Els reis
dels balls exòtics

LILY AND CHESTER
amb les seves millors creacions, el for-
midable imitador de bel·leses femenines

DARWIN
amb el millor del seu repertori, tangos
moderns, cançons poranes i xilens.
Es despata a complicitat per a
dissabte i diumenge, tarda i nit

TEATRE BARCELONA

Companyia de vodevil i
grans espectacles de
Josep Santpere

Avui, dijous, tarda, a
tres quarts de cinc. La co-
media en un acte, d'Alfons
Roure,

LA DARRERA CONQUISTA
i el vodevil en tres actes,
ELS ALLOTJATS
Nit, a un quart d'onze.

El vodevil en tres actes,
POSEU-LI LA CAMISA
Demà, divendres, comiat
de la companyia. Tarda:
POSEU-LI LA CAMISA. Nit,
Els allotjats. Dissabte i
diumenge, tarda i nit, com-
panyia d'Alexandre Nolla.

CINEMES

COLUSEVM
SENSACIONAL!
serà la reobertura d'aquest
Saló amb el
VERITABLE FILM SONOR

TRIOMF, MARINA I NOU

Avui, ESTUPEND PROGRAMA. Darrer
dia de projectar-se al Teatre Triomf la
pel·lícula marica CINEFON UN CIERTO
MUCHACHO, per H. NOVAKOVA. RAMO-
NA, la gran pel·lícula la represa de la
qual és esperada amb gran interès. LOS
DETECTIVES, per Karl Dene i George
Karlthur. UNA NOVA I UN MILLON.
Comica i Actualitat Gaumont. Demà, al
Cinema MARINA. CINEFON, pel·lícula pa-
rada.

LA PUBLICITAT

CINE PARIS Orquestrina
V. Granados
No apte per a senyors i ni menors
de setze anys

AY, MI MADRE!
BILLY BEVAN (a) Canuto, en
CANUTO AS DE GOLF i Novela.

KURSAAL - CAPITOL
Avui, matinal a les 11. Tarda, a les 4.
Nit, a les 10. Últimes de JUVENUD
DESCARRIADA i de MADA. Comica i
Rta. Demà, El principi de los camareros.

CATALUNYA
Avui, matinal a les 11. Tarda, a les 4.
Nit, a les 10. Últimes de RAMONA i de
TOMBERA EL PULSO. Doctor. Demà,
Una novia en cada puerto i d'altra.

PATHE PALACE
EXCELSIOR :: MIRIA
Avui, matinal: MARTINES DEL DE-
BER I EL CABALLERO PRIVATA. Tarda,
augment amb Comica, Revista i Gràfics
Cinco. Nit, OH, MARQUESA!

DIANA :: WALKYRIA
Avui, matinal: LOS ENEMIGOS DE LA
MUER. Tarda: EL HOMBRE CARON.
Nit, ampliat: HOMBRES DE ACERO.

MONUMENTAL :: COMITAL
BOHEMIA :: ROYAL
Avui, matinal: A CABALLO POR LA
FAMA I EL PRINCIPE ESTUDIANTE. Tar-
da, amb Comica Nit, Capricho de amor.

ESPORTS

FRONTO NOVELTATS

AVUI, DIJOURS, DIA 15
Tarda a les 4:30:
SEGON PARTIT
Colin i Jaurégui
contra
Econarro i Ansoa
Nit a les 10:30:
PRIMER PARTIT
Arruti i Navarrete
contra
Larruscain i Azpil

DIVERSOS

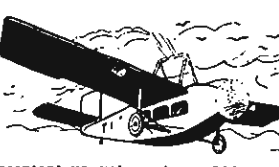
**GRAN PARC D'ATRAC-
CIONS**. Obert tots els
dies, tarda i nit. Avui,
dijous, tarda: Dedicat
a la quitxalla, varia-
dissim programa al TEATRE
DE PUTXINELLIS.

Engedaga de focs japonesos
amb dolços i joguines per als
nens. SARDANES per la COBLA
POPULAR. Nit, CINEMA A
L'AIRE LLIBRE.

LA EDUCANDA
Tarda i nit, CONCERT per la
BANDA DE CAÇADORS núm. 1.
CAFÉ RESTAURANT CARBO
L'entrada donarà dret
a una atracció
Nota: Demà, divendres, va-
riadíssim programa de cinema.

AL TIBIDABO!!

Les millors vistes. Altres sans. Sorpre-
nent atraccions: TALAIA, TREN AERI,
MUSEU DE GUERRA i el GRAN AERO-
PLA

aparentant un vol a més de 500 metres.
Aquesta tarda, SARDANES, PUTXINEL-
LIS i d'altres divertiments. Funicular
cada dia fins a la una del matí per con-
templar el meravellós espectacle de les
IL·LUMINACIONS DE L'EXPOSICIO

AL TIBIDABO!!

LA BOHEMIA

ESPLINDID SALQ DE BALL
Avui, dijous, diada de l'As-
sumpció. GRANS BALLS TAR-
DA I NIT, per la sempre aplau-
dida BANDA IGLESIAS. Insu-
perable programa en ballables
de novetat.

IMPORTANT: El ball de la
nit serà CONTINU. La BANDA
IGLESIAS alternarà amb el re-
nombrat jazz-band COCK-TAIL.
Entrada UNA PESSETA.

Venus Sport Palace Ball
Ronda Sant Antoni, 62 i 64
Tigre 27

Avui, festiu de l'Assump-
ció, ball de societat, tarda i
nit. Colossals estrenes. Nit, en-
trada de senyor amb dues de
senyora, UNA PESSETA.

IRIS PARK
Avui, diada de l'Assumpció, a
la tarda
GRAN BALL

Tramvies de La Rabassada

D'avui endavant regirà en dies feiners
el següent horari: a les 7:30, 9, 10:30,
12, 13:30, 15, 16, 17, 17:30, 18, 18:30,
19, 19:30, 20, 21 i 22:30, amb darrera
sortida de LA RABASSADA a la una de la
matinada.

Diumenges i dies festius: Des de les
7 del matí cada 20 minuts fins a les
20:30; després a les 21, 22 i 23:30, amb
darrera sortida de LA RABASSADA a la
una de la matinada.

Casino de LA RABASSADA

En ple bosc, sense humitat
Cada dia,
Thes i diners dansants
Teléfono 73894
Restaurant i Parc d'Atraccions
Oberts fins a la una de la matinada
MUNTANYES RUSSES
Avui,
THE DE MODA

CASINO SANT SEBASTIA

CADA DIA
Noves exhibicions per la formidable
Orquestra Jazz

**SUL AMERICANA BRASI-
LEIRA DE ROMEO SILVA**
L'Orquestra ROYAL que amonitien els
TES DE MODA i SORTIDES DE TEATRES
CINEMA A LA PLATJA
EL PEREGRINO I LA BELLA DE BAL-
TINORE
Espléndid servei de Café-Bar a les
terrasses

RESTAURANT DEL PARC
Avui, dijous, tarda, a les 5:30:
THE DANTS SELECTE

ESTADI DE MONTJUIC

Avui, tarda, a DOS QUARTS DE SIS,
L'emocionant i suggestiu esport de moda
Dirt-Track
(Carreteres de motos en pista, de cendra)
L'únic mitjà, ràpid, còmode i econò-
mic per a traslladar-se a l'Estadi. Re-
conegut pel públic és el

FUNICULAR DE MONTJUIC

que us deixarà a quatre minuts de l'Es-
tadi, al qual podreu arribar sense fatiga
i sense penoses pujades.

Anada i tornada PARALLEL-PASSEIG
DE L'EXPOSICIO, Ptes. 0'50.

El FUNICULAR DE MONTJUIC, la se-
gona secció del qual fou inaugurada re-
centment, us permet traslladar-vos al
cim de la muntanya, al costat del CAS-
TELL. El panorama incomparable que
des d'allí es divisa de Barcelona, Ex-
posició i la mar, fa que sigui el lloc pre-
ferrat en les caloroses nits d'estiu pel
públic barceloní. El LLOC MES FREC
I AGRADABLE DE LA CIUTAT.

Anada i tornada PARALLEL-CIM DE
LA MUNTANYA, Pessetes, 0'80.

**RADIO
LOT**
Passaig de Sant Joan, 17
BARCELONA

Petits Anueis Classificats

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL
Vius urticàries, dermatitis, naüga X,
Radioteràpia, Dintèrmia. Dr. Farré, Pi-
joan, Rambla de Cavalleres, 11 (casca
de la Sastreia).

Malalties dels bronquis
Métge especialista DOMENECH i ROURA.
Corts Catalanes, número 614.

VENDES

CAIXES calaixos, armari, etc., etc.
d'altres i de 180 pessetes. Mallorcas
interior

Gran casa-torre
extens jardí, hort, aigua propia, prop
Anglès. Tel. 75623.

COMPRES

Joies or
plata, plati i dentures usades compro,
parauit més que quing. Pl. 13, qualse
lloc, catada Portaferrisa.

MERITORI AVANÇAT

preferible si és mecanògraf, l'ocuparà
casa important. Servirà amb referen-
cia a Aparici, 487 Barcelona

Unió Obrera Prentetair

construcció i reformes d'obres a un i
del 100 més barat que els altres. Meri-
taria 191 174 Telèfon 89963.

Dessuadors
MARCA KLEINERT
El més extens i variat assorti-
ment amb més de 80 models
veritat, a qualitat, forma
lanyer, a a preus molt
econòmics, a

Casa Rosich
Hules, Plumeros, Impermea-
bles, Linoleums, Aspiradors
central: Rda. Sant Pere, 2.
Telèfon 19923
sucursal: 11 Aviguda a Par-
tal de l'Angel, 31. T. 19019
sucursal 11: Tàrragona 23
T. 19019

FONDA SIMON

ESTUEJANTS
Es on menjareu la millor escudella
i olla. Saló per a banquets. Espar-
teria, 6, i Vidriera, 12. Tel. 17992

PER A CASAMENTS I BATEIGS

ANTIGA CASA
Capses de luxe
BARGUES
38 - SANT PAU - 38

EL SULFOPILOL

**Remei científic
contra la calvicie**

GAIRAC tots els calbs ho són per la sebor-
rea, aquesta hipersecció del cap,
que es manifesta amb l'aparició de la
caspa. La seborrea és el començament de la
calvicie. Combatre aquella és evitar aquesta.
No es coneix altre específic contra la se-
borrea que el sofre. I no es coneix més que
un medicament que permeti utilitzar aquestes
 propietats del sofre: el SULFOPILOL, ara
de nou ofert al públic.

El SULFOPILOL no és, doncs, un pro-
ducte empíric, casolà, o de perfumeria, prepa-
rat sense responsabilitat científica. Pel contrari,
està fet per facultatius catalans i basat en fór-
mules del gran dermatòleg Dr. Sabouraud.
Es l'únic remei que li aconsellera el seu mè-
ge, si el consulta. Amb el SULFOPILOL evi-
tarà la caiguda del cabell en qualsevol mo-
ment en que es trobi el seu procés de calvicie.
Amb el SULFOPILOL tindrà, demés, sempre
i perfectament el cabell net i sec, evitant que
la caspa li malmeti la cabellera i li faci lleig i
brut damunt el coll de la seva roba exterior.

En centres d'específics, al preu de 7'50 pts.

CODORNIU

CULTURA GENERAL
per a SENYORES, SENYORS,
SENYORETES I JOVES

ACADEMIA DE SANS

Agregada a l'ACADEMIA GOTT
COMERO, IDIOMES
CARRER DE SANS, 132, 2n